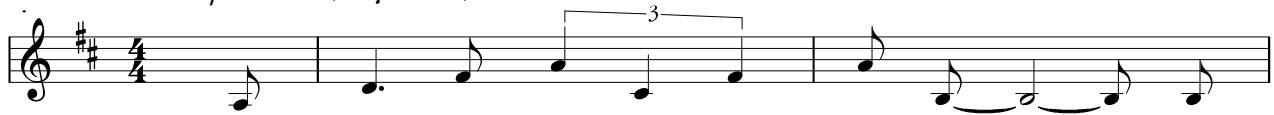

Mỗi Độ Thu Về

Nhạc: Lê Văn Tú

Lời: Lê Văn Tú & Nguyễn Hữu Hiệp

Andante espressimo (Chậm vừa)

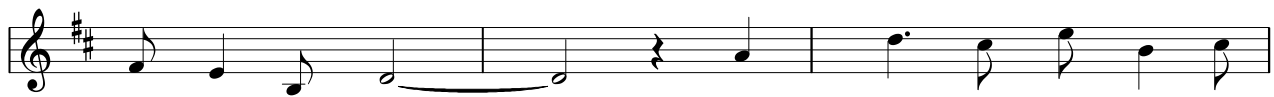
Buồn rơi theo lá vàng phai cuối trời, Quãng
Buồn rơi theo tháng ngày vương vấn hoài, Cuộc

đường chiều chơi vơi, những bước chân lẻ loi. Buồn
tình nào xa bay, theo áng mây mờ phai. Buồn

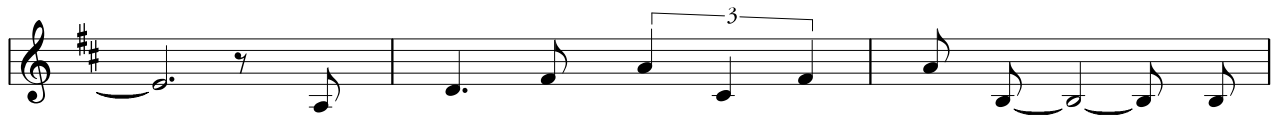
ơi, có biết rằng ta vẫn đợi, những mùa Thu đi qua, vương
ơi, có biết rằng thu vẫn đợi, vẫn chờ dù xa xôi, những

vấn trong hồn ta. Đường xưa đã mấy mùa mưa
tháng năm tàn rơi. Chiều trôi, như quãng đời ta

qua, đã mấy lần phai pha, đâu những ngày mặn nồng thiết tha.
trôi, theo những mùa Thu phai, xa quá rồi giòng lệ đã vơi.

Mà nay, những tiếng thầm trên phím đàn, chỉ
Giờ đây, cơn gió về lay ước thề, ngỡ

là niềm bàng khuâng trên lối xưa hoang tàn.
người từ xa xăm trên lối xưa âm thầm.

Cuộc tình nào đời đã cách chia, như giòng sông đã cuốn trôi, bao nhiêu mùa
Cuộc tình nào đời đã cách chia, như giòng sông đã cuốn trôi, bao nhiêu mùa

Thu đi rất xa. Lời hẹn nào còn trong giấc mơ, và chìm theo nỗi
Thu đi rất xa. Một lần nào cùng chia ước mơ, còn đây trong nỗi

nhớ, mỗi khi Thu về. Rồi đây, khi nắng vàng phai
nhớ, mỗi khi Thu về. Giờ đây, khi lá vàng giăng

cuối trời, cũng là mùa mưa rơi, trên lá hoa tã tươi.
khắp trời, ngõ hồn mình mưa rơi, thương nhớ bao giờ nguôi.

Còn đâu những tháng ngày xa vắng rồi, Chỉ
Rồi đây em có về qua chốn này, Để

còn mùa Thu qua, vương vấn trong hồn ta.
tìm mùa Thu xưa, vương vấn trong hồn thơ.